Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 826/2008

av den 20 augusti 2008

om allmänna bestämmelser för beviljande av stöd för privat lagring för vissa jordbruksprodukter

(EUT L 223, 21.8.2008, s. 3)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Kommissionens förordning (EG) nr 138/2009 av den 18 februari 2009	L 48	3	19.2.2009
►**M2**	Kommissionens förordning (EU) nr 484/2010 av den 3 juni 2010	L 138	1	4.6.2010

Rättad genom:

►**C1** Rättelse, EUT L 288, 30.10.2008, s. 12 (826/2008)
►**C2** Rättelse, EUT L 171, 1.7.2009, s. 51 (826/2008)

▼B

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 826/2008

av den 20 augusti 2008

om allmänna bestämmelser för beviljande av stöd för privat lagring för vissa jordbruksprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden) ([1]), särskilt artikel 43 a, d och j jämförd med artikel 4, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 28 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska stöd beviljas för privat lagring av smör och ost av sorterna Grana Padano, Parmigiano Reggiano och Provolone.

(2) Enligt artikel 31 i förordning (EG) nr 1234/2007 kan stöd för privat lagring beviljas för vitsocker, olivolja, färskt eller kylt kött av fullvuxna nötkreatur, lagringsbeständig ost och ost som är tillverkad av får- och/eller getmjölk, griskött, får- och getkött.

(3) För att stödordningen ska kunna införas inom rimlig tid bör tillämpningsföreskrifter fastställas för förordning (EG) nr 1234/2007.

(4) För närvarande fastställs möjligheten till beviljande av stöd för privat lagring i rådets förordningar om den gemensamma organisationen av marknaderna för vissa produkter. De förordningarna har ersatts av förordning (EG) nr 1234/2007.

(5) För att förenkla och förbättra metoderna för förvaltning och kontroll bör gemensamma bestämmelser fastställas för tillämpningen av ordningen för stöd för privat lagring.

(6) Det stöd för privat lagring av produkter som avses i artiklarna 28 och 31 i förordning (EG) nr 1234/2007 bör antingen förutfastställas eller fastslås genom anbudsförfarande.

(7) En stödordning för privat lagring av produkter som avses i artikel 28 i förordning (EG) nr 1234/2007 bör införas när villkoren i den förordningen är uppfyllda.

([1]) EUT L 299, 16.11.2007, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 510/2008 (EUT L 149, 7.6.2008, s. 61).

▼B

(8) En stödordning för privat lagring av produkter som avses i artikel 31 i förordning (EG) nr 1234/2007 får införas när villkoren i den förordningen är uppfyllda.

(9) Omstruktureringen av sockerindustrin i gemenskapen har skapat regionala skillnader med överskottsområden (på grund av antingen lokal produktion eller import) och underskottsområden. I områden med överskott förväntas priserna på producentnivå pressas nedåt till följd av att det lokala utbudet överskrider efterfrågan. I områden med underskott förväntas stabilare priser på producentnivå eftersom det lokala utbudet inte motsvarar efterfrågan. Prisfallet i vissa medlemsstater kommer inte att påverka genomsnittspriset i gemenskapen. Därför bör anbudsförfaranden inledas i de medlemsstater där det nationella genomsnittspriset faller under 80 % av referenspriset.

(10) För att underlätta förvaltning och kontroll bör stöd för privat lagring i regel endast beviljas för aktörer som är etablerade och momsregistrerade i gemenskapen.

(11) För att en effektiv kontroll ska kunna ske av produktionen av olivolja och socker bör aktörer som är berättigade till stöd för privat lagring uppfylla ytterligare villkor.

(12) För att säkerställa att systemet ska kunna övervakas på ett lämpligt sätt bör de uppgifter som krävs för att avtal om lagring ska kunna ingås samt avtalsparternas skyldigheter specificeras i denna förordning.

(13) För att göra ordningen mer effektiv bör avtalen omfatta vissa minsta kvantiteter, som kan vara olika för olika produkter, och de skyldigheter som avtalsparten ska fullgöra, särskilt sådana som gör det möjligt för kontrollmyndigheten att effektivt inspektera lagringsförhållandena.

(14) I de fall stödet fastställs genom anbudsförfarande bör anbuden innehålla all information som krävs för att de ska kunna bedömas, och meddelanden mellan medlemsstaterna och kommissionen bör kunna utväxlas.

(15) På grundval av de anbud som inkommit får ett maximalt stödbelopp fastställas. Situationer kan emellertid uppstå på marknaden där ekonomiska eller andra aspekter gör det nödvändigt att avvisa alla inkomna anbud.

(16) Ett av de grundläggande kraven för att stöd för privat lagring ska beviljas är att den avtalsenliga kvantiteten lagras under den överenskomna tiden. Av hänsyn till handelsbruk och av praktiska skäl bör en viss tolerans tillåtas i fråga om stödkvantiteten.

▼B

(17) Med tanke på att vissa åtgärder för privat lagring, på grund av ekonomiska omständigheter, är av brådskande karaktär kan en säkerhet behövas i samband med stöd som förutfastställts, för att man ska kunna lita på att ansökan är seriös och för att säkerställa att åtgärden får önskad effekt på marknaden. Den säkerhet som är förknippad med anbudsförfarandet bör garantera att de erbjudna och möjligtvis godtagna kvantiteterna lagras enligt de villkor som anges i denna förordning. Därför bör bestämmelser antas för frisläppande och förverkande av den säkerhet som ställs i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85 av den 22 juli 1985 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med säkerheter för jordbruksprodukter ([1]).

(18) För att säkerställa att lagret förvaltas ordentligt bör bestämmelser antas för att minska stödbeloppet när den lagrade kvantiteten under den avtalade lagringsperioden är mindre än den avtalade kvantiteten och lagringsperioden inte respekteras fullt ut.

(19) Mot bakgrund av läget och utvecklingen på marknaden kan det vara lämpligt att uppmana avtalsparten att bestämma lagret för export redan vid inlagringen.

(20) I de fall beloppet för stöd för privat lagring förutfastställs för vissa köttprodukter får enligt gällande regler betänketid ges för att marknadssituationen ska kunna utvärderas innan beslut om ansökningar om stöd meddelas. Vid behov bör dessutom bestämmelser fastställas för särskilda åtgärder för i synnerhet ansökningar som håller på att handläggas. Sådana särskilda åtgärder syftar till att undvika överdrivet eller spekulativt bruk av ordningen med privat lagring. Sådana åtgärder kräver att man handlar snabbt, och kommissionen bör ges befogenhet att agera utan bistånd av förvaltningskommittén och att utan dröjsmål vidta alla nödvändiga åtgärder. Sådana särskilda åtgärder finns för nötkött, griskött, får- och getkött. För att ordningen med privat lagring ska kunna fungera på lämpligt sätt för dessa produkter bör gällande förfaranden för vidtagande av åtgärder fortsätta att tillämpas i den form de har fastställts utan några större ändringar.

(21) Villkoren för beviljande av förskottsbetalning, justeringen av stödet i de fall den avtalade mängden inte respekteras fullt ut, kontrollerna av stödberättigande, de möjliga påföljderna och de upplysningar som medlemsstaterna ska lämna till kommissionen bör anges.

(22) Närmare bestämmelser bör även fastställas beträffande dokumentation, räkenskaper samt hur ofta och på vilket sätt kontroller ska genomföras.

([1]) EGT L 205, 3.8.1985, s. 5. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1913/2006 (EUT L 365, 21.12.2006, s. 52).

▼B

(23) Lämpliga åtgärder bör vidtas för att förhindra och straffa oegentligheter och bedrägerier. Därför bör avtalsparter som konstateras ha lämnat felaktiga uppgifter uteslutas från ordningen för stöd för privat lagring under ett år.

(24) I denna förordning ingår vissa bestämmelser om privat lagring som återfinns i kommissionens förordning (EG) nr 562/2005 av den 5 april 2005 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1255/1999 beträffande meddelanden mellan medlemsstaterna och kommissionen med avseende på mjölk och mjölkprodukter ([1]), kommissionens förordning (EG) nr 952/2006 av den 29 juni 2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 318/2006 i fråga om förvaltningen av den inre marknaden för socker och kvotsystemet ([2]), och kommissionens förordning (EG) nr 105/2008 av den 5 februari 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1255/1999 när det gäller interventionsåtgärder på marknaden för smör ([3]). Dessa bestämmelser bör strykas och dessa förordningar ändras i enlighet med detta.

(25) Denna förordning innehåller dessutom de bestämmelser om privat lagring som ingår i följande förordningar, vilka bör upphöra att gälla och ersättas av en ny förordning:

— Kommissionens förordning (EEG) nr 3444/90 av den 27 november 1990 om närmare bestämmelser för beviljande av stöd till privat lagring av griskött ([4]).

— Kommissionens förordning (EG) nr 2659/94 av den 31 oktober 1994 om tillämpningsföreskrifter för beviljandet av stöd till privat lagring av ostarna Grana Padano, Parmigiano-Reggiano och Provolone ([5]).

— Kommissionens förordning (EG) nr 907/2000 av den 2 maj 2000 om allmänna bestämmelser för tillämpning av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 när det gäller stöd till privat lagring av nötkött ([6]).

— Kommissionens förordning (EG) nr 2153/2005 av den 23 december 2005 om stödordningen för privat lagring av olivolja ([7]).

([1]) EUT L 95, 14.4.2005, s. 11.
([2]) EUT L 178, 1.7.2006, s. 39. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 707/2008 (EUT L 197, 25.7.2008, s. 4).
([3]) EUT L 32, 6.2.2008, s. 3.
([4]) EGT L 333, 30.11.1990, s. 22. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1913/2006.
([5]) EGT L 284, 1.11.1994, s. 26. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 588/2007 (EUT L 139, 31.5.2007, s. 16).
([6]) EGT L 105, 3.5.2000, s. 6. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1913/2006.
([7]) EUT L 342, 24.12.2005, s. 39.

▼B

— Kommissionens förordning (EG) nr 6/2008 av den 4 januari 2008 om tillämpningsföreskrifter för beviljande av stöd till privat lagring av får- och getkött ([1]).

— Kommissionens förordning (EG) nr 85/2008 av den 30 januari 2008 om särskilda villkor för beviljande av stöd till privat lagring av får- och getkött ([2]).

— Kommissionens förordning (EG) nr 414/2008 av den 8 maj 2008 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1255/1999 när det gäller beviljande av stöd från gemenskapen för privat lagring av vissa ostar under lagringsåret 2008/09 ([3]).

(26) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Inledande bestämmelser

Avsnitt 1

Tillämpningsområde och allmänna bestämmelser för beviljande av stöd för privat lagring

Artikel 1

Tillämpningsområde och definitioner

1. I denna förordning fastställs gemensamma bestämmelser för beviljande av stöd för privat lagring för de produkter som avses i artiklarna 28 och 31 i förordning (EG) nr 1234/2007.

Den ska gälla utan att det påverkar tillämpningen av de särskilda bestämmelser som fastställts i kommissionens förordningar om antingen inledande av ett anbudsförfarande eller förutfastställelse av stöd för privat lagring.

2. Vid tillämpningen av denna förordning avses med ”de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna” sådana myndigheter eller organ som medlemsstaterna godkänt som utbetalande organ och som uppfyller villkoren i artikel 6 i rådets förordning (EG) nr 1290/2005 ([4]).

Artikel 2

Stödberättigande produkter

1. För att stöd för privat lagring ska kunna utgå ska produkterna, utöver kraven i förordning (EG) nr 1234/2007, uppfylla kraven i bilaga I till denna förordning.

([1]) EUT L 3, 5.1.2008, s. 13.
([2]) EUT L 27, 31.1.2008, s. 3.
([3]) EUT L 125, 9.5.2008, s. 17. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 750/2008 (EUT L 202, 31.7.2008, s. 44).
([4]) EUT L 209, 11.8.2005, s. 1.

▼B

2. Smör som lagras i en annan medlemsstat än den där det har framställts ska även uppfylla de ytterligare kraven i bilaga II till denna förordning.

Artikel 3

Villkor för beviljande av stöd för vitsocker

1. Beslut om beviljande av stöd för privat lagring av vitsocker får fattas om följande villkor har uppfyllts:

a) Det genomsnittspris för vitsocker i gemenskapen som registrerats i prisrapporteringssystemet ligger under 85 % av referenspriset.

b) De registrerade genomsnittspriserna för vitsocker förväntas mot bakgrund av marknadssituationen ligga kvar på eller under den nivån i två månader, med beaktande av de förväntade effekterna av mekanismerna för styrning av marknaden, särskilt uttag ur lager.

Om inte annat följer av kriterierna i första stycket får beviljande av stöd för privat lagring begränsas till medlemsstater där det genomsnittspris för vitsocker som registrerats i prisrapporteringssystemet ligger under 80 % av referenspriset. Stödet ska beviljas för socker som lagras eller ska lagras av sockertillverkare som godkänts i dessa medlemsstater.

2. Privat lagring av vitsocker får ske under perioden 1 november–30 juni det regleringsår då stödet beviljats.

Artikel 4

Villkor för beviljande av stöd för olivolja

Vid tillämpning av artikel 33 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska genomsnittspriset noteras på marknaden under minst två veckor.

Närmare bestämmelser för medlemsstaternas rapportering av uppgifter till kommissionen fastställs i del A i bilaga III till denna förordning.

Artikel 5

Villkor för beviljande av stöd för nötkött

Stöd för privat lagring får beviljas när det genomsnittliga marknadspriset inom gemenskapen för slaktkroppar av vuxna handjur av nötkreatur uttryckta som klass R3, beräknat enligt del B i bilaga III, noteras till 2 291 EUR per ton eller lägre.

▼B

Avsnitt 2

Allmänna bestämmelser för fastställande av stödet för privat lagring

Artikel 6

Förfarande för fastställande av stödet

För fastställande av beloppet för stöd för privat lagring för de produkter som förtecknas i artiklarna 28 och 31 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska kommissionen antingen inleda ett anbudsförfarande för en begränsad tidsperiod i enlighet med artikel 9 i denna förordning eller förutfastställa stödet i enlighet med artikel 16 i denna förordning.

Artikel 7

Anbud och ansökningar om stöd för privat lagring

▼C1

1. En aktör som vill begära stöd ska antingen lämna in ett anbud i enlighet med artikel 10.1 eller en ansökan i enlighet med artikel 17.1 till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där produkterna lagras eller ska lagras.

▼B

2. I sektorer där stödordningen endast omfattar en eller vissa regioner eller medlemsstater får anbud och ansökningar endast lämnas in i de regionerna eller medlemsstaterna.

3. Anbud och ansökningar om stöd för privat lagring av saltat och osaltat smör och ostar ska också avse produkter som har inlagrats helt och hållet.

4. Anbud och ansökningar om stöd för privat lagring av färskt eller kylt kött av nötkreatur, svin, får, get samt olivolja ska avse kvantiteter av dessa produkter som ännu inte har inlagrats.

5. Anbud och ansökningar om stöd för privat lagring av socker ska avse socker som redan har eller ska inlagras.

Artikel 8

Villkor för stödberättigade aktörer

1. Aktörer som ansöker eller lämnar in anbud om stöd för privat lagring ska vara etablerade och momsregistrerade i gemenskapen.

2. I fråga om olivolja ska aktörer som ansöker eller lämnar in anbud om stöd för privat lagring uppfylla villkoren i punkt 1 och de kompletterande kraven i bilaga IV.

3. I fråga om socker ska aktörer som ansöker eller lämnar in anbud om stöd för privat lagring uppfylla villkoren i punkt 1 och vara sockertillverkare i enlighet med artikel 7.1 a i förordning (EG) nr 952/2006.

▼B

KAPITEL II

Stöd som beviljas genom anbudsförfarande

Artikel 9

Inledande av anbudsförfarande

1. Ett anbudsförfarande ska, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 195.2 i förordning (EG) nr 1234/2007, inledas genom en förordning (nedan kallad *förordningen om inledande av anbudsförfarandet*).

2. Förordningen om inledande av anbudsförfarandet får innehålla följande uppgifter:

a) De produkter som omfattas, och eventuellt deras KN-nummer.

b) Vilken enhet kvantiteten avser (partier, behållare, silor).

c) Den period som omfattas (anbudsperiod) och de olika delperioder under vilka anbud kan lämnas in.

d) De klockslag mellan vilka anbud får lämnas in.

e) Längsta och kortaste lagringsperiod.

f) Om nödvändigt, den totala kvantitet som anbudsförfarandet avser.

g) Den minsta kvantitet som varje anbud måste omfatta.

h) Säkerhetens storlek per enhet.

i) Perioderna för in- och utlagring.

j) De uppgifter som ska finnas på förpackningarna.

3. Mellan dagen för ikraftträdandet av förordningen om inledande av anbudsförfarandet och den första dagen för inlämnande av anbud ska minst sex dagar förflyta.

Artikel 10

Inlämnande av anbud

1. Anbudet ska lämnas in enligt den metod som den berörda medlemsstaten fastställer för aktörerna.

Medlemsstaternas behöriga myndigheter får kräva att elektroniska anbud är försedda med en sådan avancerad elektronisk signatur som avses i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/93/EG ([1]), eller en elektronisk signatur som ger likvärdiga garantier med avseende på de funktioner som tillskrivs en signatur, varvid de regler och villkor som anges i kommissionens bestämmelser om elektroniska och digitala handlingar enligt kommissionens beslut 2004/563/EG, Euratom ([2]), och dess tillämpningsföreskrifter tillämpas.

([1]) EGT L 13, 19.1.2000, s. 12.
([2]) EUT L 251, 27.7.2004, s. 9.

▼B

2. Ett anbud är giltigt om följande villkor är uppfyllda:

a) Anbudet innehåller en hänvisning till förordningen om inledande av anbudsförfarandet samt uppgift om sista dag i delperioden för inlämnande av anbud.

b) Anbudsgivarens identifieringsuppgifter anges i ansökan: Namn, adress och momsregistreringsnummer.

c) Anbudet anger produkt och eventuellt dess KN-nummer.

d) Anbudet anger lagringsperiod, om det är nödvändigt.

e) Anbudet anger den kvantitet som avses.

f) Anbudet, om produkterna redan är i lager, anger lagringsplatsens namn och adress, nummer på parti/behållare/silo i lager och eventuellt godkännandenummer som identifierar fabriken.

g) Anbudet anger det stödbelopp som erbjuds per enhet och per dag uttryckt i euro och cent, exklusive moms.

h) Anbudsgivaren har ställt en säkerhet före utgången av delperioden för inlämning i enlighet med bestämmelserna i avdelning III i förordning (EEG) nr 2220/85 och har lämnat in handlingar som styrker detta under samma period.

i) Anbudet innehåller inte några andra villkor ställda av anbudsgivaren än de som fastställs i denna förordning och i förordningen om inledande av anbudsförfarandet.

j) Anbudet är avfattat på det officiella språket eller på något av de officiella språken i den medlemsstat där anbudet lämnas in.

3. Anbuden får inte återkallas eller ändras efter det att de har lämnats in.

Artikel 11

Bedömning av anbuden

1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska, på grundval av villkoren i artikel 10.2, besluta om anbudens giltighet.

2. De personer som är bemyndigade att ta emot och bedöma anbud ska vara förpliktigade att inte vidarebefordra uppgifter om bedömningen till personer som inte är bemyndigade.

3. Om medlemsstaternas behöriga myndigheter beslutar att ett anbud inte är giltigt ska de informera anbudsgivaren därom.

Artikel 12

Meddelande om anbuden till kommissionen

1. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna ska meddela kommissionen alla giltiga anbud.

2. Meddelandena får inte innehålla de uppgifter som avses i artikel 10.2 b.

▼B

3. Meddelandena ska lämnas in elektroniskt, enligt den metod som kommissionen angivit för medlemsstaterna, och inom den tid som fastställs i förordningen om inledande av anbudsförfarandet i fråga.

4. Meddelandenas form och innehåll ska fastställas på grundval av de förlagor som kommissionen tillhandahållit medlemsstaterna.

5. Om inga anbud inkommer ska medlemsstaternas behöriga myndigheter underrätta kommissionen om detta inom den tid som avses i punkt 3.

Artikel 13

Beslut på grundval av anbuden

1. På grundval av de anbud som meddelats i enlighet med artikel 12.1 ska kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 195.2 i förordning (EG) nr 1234/2007, besluta

a) att inte fastställa ett högsta stödbelopp, eller

b) att fastställa ett högsta stödbelopp.

2. I de fall artikel 9.2 f ska tillämpas ska kommissionen, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 195.2 i förordning (EG) nr 1234/2007, fastställa en koefficient för de anbud som har inlämnats på en nivå motsvarande det högsta stödbeloppet, om tilldelningen av de totala kvantiteter för vilka det beloppet har erbjudits skulle leda till att den totala kvantiteten överskrids.

Genom undantag från artikel 10.3 får en anbudsgivare för vilken en sådan koefficient tillämpas besluta att dra tillbaka sitt anbud inom tio dagar efter offentliggörandet av ovan nämnda förordning om fastställande av koefficienten.

3. Beslut om stöd för privat lagring som avses i punkterna 1 och 2 ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 14

Individuella beslut om anbud

1. Om ett högsta stödbelopp har fastställts i enlighet med artikel 13.1 b ska de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna godta anbud som ligger på samma nivå eller lägre än det högsta beloppet utan att det påverkar tillämpningen av artikel 13.2. Alla andra anbud ska avvisas.

2. Om inget högsta stödbelopp har fastställts ska samtliga anbud avvisas.

De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna ska inte godta anbud som inte har meddelats i enlighet med artikel 12.1.

▼B

3. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska fatta de beslut som avses i punkterna 1 och 2 efter offentliggörandet av kommissionens beslut om stöd enligt artikel 13.1 och meddela anbudsgivarna om resultatet av deras deltagande inom tre arbetsdagar efter offentliggörandet.

4. De rättigheter och skyldigheter som tillkommer den anbudsgivare vars anbud har antagits får inte överlåtas.

Artikel 15

Primära krav och säkerhet

1. De primära kraven i den betydelse som avses i artikel 20.2 i förordning (EEG) nr 2220/85 ska vara följande:

a) Ett anbud ska inte dras tillbaka.

b) Minst 99 %, respektive 90 % för köttprodukter, 98 % för olivolja och 95 % för ostar, av den avtalsenliga kvantiteten ska placeras och hållas i lager under den avtalade lagringsperioden på avtalspartens risk i den betydelse som avses i artikel 19 i denna förordning och enligt de villkor som avses i artikel 22.1 a i denna förordning.

c) Vid tillämpning av artikel 28.3 ska produkterna exporteras enligt ett av de tre alternativ som anges där.

2. En säkerhet ska omedelbart frisläppas i följande fall:

a) Om anbudet är ogiltigt eller avvisas, eller om det dras tillbaka med tillämpning av artikel 13.2 andra stycket.

b) Vid tillämpning av artikel 13.2 första stycket ska den frisläppta säkerhetens storlek motsvara den kvantitet som inte har godtagits.

3. Säkerheten ska frisläppas avseende de kvantiteter för vilka de avtalsenliga skyldigheterna har fullgjorts.

4. Om den tidsfrist för inlagring som anges i artikel 25.1 i denna förordning överskrids ska säkerheten förverkas i enlighet med artikel 23 i förordning (EEG) nr 2220/85.

KAPITEL III

Förutfastställt stöd

Artikel 16

Förutfastställelse av stödbeloppet

1. Beloppet för stöd för privat lagring ska förutfastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 195.2 i förordning (EG) nr 1234/2007 genom en förordning (nedan kallad *förordningen om förutfastställelse av stödbeloppet*).

▼B

2. Förordningen om förutfastställelse av stödbeloppet får innehålla följande information:

a) De produkter som omfattas, och eventuellt deras KN-nummer.

b) Storleken på stödet för privat lagring per viktenhet för de produkter som omfattas.

c) Vilken enhet kvantiteten avser (partier, behållare, silor).

d) Minsta kvantitet per ansökan.

e) Period för ansökan om stöd för privat lagring.

f) Perioderna för in- och utlagring.

g) Längsta och kortaste lagringsperiod.

h) De uppgifter som ska finnas på förpackningarna.

i) Säkerhetens storlek per enhet, om tillämpligt.

Artikel 17

Ansökan om stöd

1. Ansökan ska lämnas in enligt den metod som den berörda medlemsstaten fastställer för aktörerna.

Medlemsstaternas behöriga myndigheter får kräva att elektroniska ansökningar är försedda med en sådan avancerad elektronisk signatur som avses i artikel 2.2 i direktiv 1999/93/EG, eller en elektronisk signatur som ger likvärdiga garantier med avseende på de funktioner som tillskrivs en signatur, varvid de regler och villkor som anges i kommissionens bestämmelser om elektroniska och digitala handlingar enligt beslut 2004/563/EG, Euratom, och dess tillämpningsföreskrifter tillämpas.

2. En ansökan är giltigt om följande villkor är uppfyllda:

a) Ansökan innehåller en hänvisning till förordningen om förutfastställelse av stödbeloppet.

b) Ansökan innehåller den sökandes identifieringsuppgifter: Namn, adress och momsregistreringsnummer.

c) Ansökan anger produkt och eventuellt dess KN-nummer.

d) Ansökan anger produkternas kvantitet.

e) Ansökan anger lagringsperiod, om tillämpligt.

f) Om produkterna redan är i lager ska ansökan innehålla uppgifter om namn och adress på platsen för lagringen, nummer på parti/behållare/silo i lager och eventuellt godkännandenummer som identifierar fabriken.

▼B

g) Ansökan innehåller inte några andra villkor ställda av den sökande än de som fastställs i denna förordning och i förordningen om förutfastställelse av stödbeloppet.

h) Ansökan är avfattad på det officiella språket eller på något av de officiella språken i den medlemsstat där ansökan lämnas in.

i) Den sökande har ställt en säkerhet i enlighet med bestämmelserna i avdelning III i förordning (EEG) nr 2220/85 och har lämnat in handlingar som styrker detta.

3. Innehållet i ansökan får inte ändras efter det att den har lämnats in.

Artikel 18

Primära krav och säkerhet

1. Vid tillämpning av artikel 17.2 i ska de primära kraven enligt betydelsen i artikel 20.2 i förordning (EEG) nr 2220/85 vara följande:

a) En ansökan om avtal ska inte dras tillbaka.

b) Minst 99 %, respektive 90 % för köttprodukter, 98 % för olivolja och 95 % för ostar, av den avtalsenliga kvantiteten ska placeras och hållas i lager under den avtalade lagringsperioden på avtalspartens risk i den betydelse som avses i artikel 19 i denna förordning och enligt villkoren i artikel 22.1 a.

c) Vid tillämpning av artikel 28.3 ska produkterna exporteras enligt ett av de tre alternativ som anges där.

2. Säkerheter ska frisläppas omedelbart om inte ansökningar om avtal accepteras.

3. Säkerheter ska frisläppas avseende de kvantiteter för vilka de avtalsenliga skyldigheterna har fullgjorts.

4. Om den tidsfrist för inlagring som anges i artikel 25.1 överskrids ska säkerheten förverkas i enlighet med artikel 23 i förordning (EEG) nr 2220/85.

KAPITEL IV

Avtal

Artikel 19

Slutande av avtal

Avtal ska slutas mellan den behöriga myndigheten i den medlemsstat på vilkens territorium produkterna lagras eller kommer att lagras, och den anbudsgivare vars anbud har antagits eller den sökande vars ansökan har godtagits som uppfyller kraven i artikel 8 (nedan kallad *avtalsparten*).

▼B

Artikel 20

Upplysningar om lagringsplats

Den anbudsgivare vars anbud har antagits eller den sökande vars ansökan har godtagits ska, efter det att det meddelande från medlemsstaten som avses i artikel 14.3 har mottagits, eller efter det att det avtal som avses i artikel 23.1 har slutits, eller efter det att de beslut som avses i artikel 23.2 har meddelats eller offentliggjorts, skicka följande till medlemsstatens behöriga myndighet:

a) Lagringsplatsens eller lagringsplatsernas namn och adress, och för varje lagringsplats uppgifter om exakt lokalisering av silor, partier eller behållare och motsvarande kvantiteter.

b) En anmälan om datum för inlagring av varje parti som ännu inte finns på plats, och den tid som krävs för att inlagra den avtalade kvantiteten; kvantitet och exakt lokalisering ska anges för varje parti som inlagras.

Den behöriga myndigheten får kräva att de uppgifter som avses ovan uppges minst två arbetsdagar innan respektive parti inlagras.

Artikel 21

Avtalets innehåll

Avtalet ska innehålla de uppgifter som avses i artikel 22 i denna förordning samt antingen det som avses i relevanta bestämmelser i förordningen om inledande av anbudsförfarandet och i anbudet, eller de uppgifter som avses i relevanta bestämmelser i förordningen om förutfastställelse av stödbeloppet och i ansökan.

Artikel 22

Avtalspartens skyldigheter

1. Avtalen ska omfatta minst följande skyldigheter för avtalsparten:

a) Avtalsparten ska placera och hålla den avtalade kvantiteten i lager under den avtalade lagringsperioden, på egen risk och bekostnad, under förhållanden som säkerställer att egenskaperna hos de produkter som avses i bilaga I upprätthålls, utan att byta ut de lagrade produkterna eller flytta dem till en annan lagringsplats. För ost får emellertid den behöriga myndigheten, på motiverad begäran av avtalsparten, tillåta en omlokalisering av de lagrade produkterna. För andra produkter får den behöriga myndigheten, på motiverad begäran av avtalsparten, enbart i undantagsfall tillåta en omlokalisering av de lagrade produkterna.

b) Avtalsparten ska bevara de invägningsdokument som upprättades vid tiden för lagringen av produkterna.

▼B

c) Avtalsparten ska sända handlingarna angående inlagringen till den behöriga myndigheten senast en månad efter det datum för inlagring som avses i artikel 25.1.

d) Avtalsparten ska göra det möjligt för den behöriga myndigheten att när som helst kontrollera att samtliga skyldigheter i avtalet uppfylls.

e) Avtalsparten ska se till att de lagrade produkterna är lätt åtkomliga och lätt kan identifieras. Varje enhet som lagras enskilt ska märkas så att datum för inlagring, avtalsnummer, produkt och vikt syns.

2. Avtalsparten ska se till att kontrollmyndigheten får tillgång till all dokumentation, för varje avtal, som gör det möjligt att kontrollera framför allt följande uppgifter om de produkter som placerats i privat lager:

a) Det godkännandenummer som identifierar fabrik och medlemsstat där tillverkningen ägde rum, vid behov.

b) Produkternas ursprung och tillverkningsdatum eller för socker produktionsår, och i förekommande fall slaktdatum.

c) Inlagringsdatum.

d) De förpackade enheternas vikt och antal.

e) Lagerbestånd och lagrets adress.

f) Förväntat slutdatum för den avtalade lagringsperioden, kompletterat med datum för faktiskt uttag.

Beträffande första stycket d ska, i de fall kött inlagras efter styckning eller hel eller partiell urbening, de produkter som faktiskt inlagrats vägas; denna vägning får utföras på platsen där styckningen eller urbeningen sker. Vikten på de produkter som ska lagras ska inte fastställas innan avtal har ingåtts.

3. Avtalsparten eller, i tillämpliga fall, den som svarar för driften av lagret, ska hålla lagerbokföring som ska finnas tillgänglig i lageranläggningen och som ska ange följande för varje avtalsnummer:

a) Identitetsbeteckning för produkterna i privat lagring med uppgifter om parti/behållare/silo.

b) Inlagrings- och utlagringsdatum.

c) Kvantitet per lager angivet i parti/behållare/silo.

d) Produkternas placering i lagret.

▼B

Artikel 23

Slutande av avtal om stöd som förutfastställts

1. För produkter som redan har inlagrats ska avtal slutas senast 30 dagar efter dagen för mottagande av de uppgifter som avses i artikel 17.2 f, och i tillämpliga fall under förutsättning att det därefter bekräftas att produkterna är stödberättigande i enlighet med artikel 36.2 andra stycket. Om det inte kan bekräftas att produkterna är stödberättigande ska avtalet i fråga betraktas som ogiltigt.

2. För produkter som ännu inte inlagrats ska den behöriga myndigheten meddela varje sökande beslutet beträffande ansökan den femte arbetsdagen efter dagen då ansökan lämnades in, förutsatt att kommissionen under mellantiden inte vidtar särskilda åtgärder i enlighet med punkt 3. Avtalet ska anses ha ingåtts den dag meddelandet om det beslut som avses i denna punkt skickades iväg.

3. I fråga om stöd som förutfastställts för nötkött, griskött, får- och getkött får kommissionen, om en bedömning av situationen visar att den ordning som upprättas genom denna förordning utnyttjas i överdrivet stor utsträckning, eller om det finns risk för ett överdrivet utnyttjande,

a) göra ett uppehåll i tillämpningen av ordningen i högst fem arbetsdagar; ansökningar om avtal som lämnas in under den perioden ska inte antas,

b) fastställa en enhetlig procentsats med vilken kvantiteterna i ansökningarna om avtal minskas; i förekommande fall ska avtalad minimikvantitet beaktas,

c) avslå ansökningar som lämnats in före uppehållet och som skulle ha behandlats under uppehållet.

Artikel 24

Slutande av avtal om stöd som beviljats genom anbudsförfarande

Efter det att de uppgifter som avses i artikel 20 har skickats i sin helhet ska medlemsstatens behöriga myndighet meddela den anbudsgivare vars anbud har antagits om att alla nödvändiga uppgifter har inkommit och att ett avtal därmed anses ha slutits.

Datumet för avtalets ingående ska vara den dag då medlemsstatens behöriga myndighet meddelar avtalsparten detta.

Artikel 25

Inlagring av produkter som ännu inte är i lager

1. För produkter som inlagras efter det att avtal har slutits ska den avtalade kvantiteten inlagras inom 28 dagar efter det att avtalet har slutits.

▼B

2. Produkterna ska lagras i enskilda partier/behållare/silor, där varje parti/behållare/silo motsvarar den kvantitet som inlagras en viss dag per avtal och lagerlokal.

3. Inlagringen ska avslutas den dag då den avtalade kvantitetens sista parti/behållare/silo inlagras.

Artikel 26

Kompletterande bestämmelser om inlagring av köttprodukter

1. I fråga om kött får avtalsparterna, under den tid inlagring sker och under den behöriga myndighetens ständiga övervakning, stycka och helt eller delvis urbena alla eller en del av produkterna, under förutsättning att en tillräckligt stor kvantitet slaktkroppar används för att säkerställa att den avtalade kvantiteten lagras och att allt kött som erhålls genom ett sådant förfarande inlagras. Avtalsparter som önskar utnyttja denna möjlighet ska meddela den behöriga myndigheten senast den dag då inlagringen påbörjas.

Den behöriga myndigheten får dock kräva att en anmälan enligt första stycket ska ske minst två arbetsdagar innan varje enskilt parti inlagras.

Stora senor, brosk, ben, fettstycken och andra rester från styckningen eller den hela eller partiella urbeningen ska inte lagras.

2. För köttprodukter ska inlagring, för varje enskilt parti av den avtalade kvantiteten, påbörjas den dag partiet ställs under den behöriga myndighetens kontroll. Denna dag ska vara den dag då nettovikten på den färska kylda produkten fastställs

a) på platsen för lagringen, om produkten fryses in där,

b) på platsen för infrysningen, om produkten fryses in på något lämpligt ställe utanför platsen för lagringen,

c) på platsen för urbeningen eller styckningen om köttet inlagras efter urbening eller styckning.

Artikel 27

Avtalad lagringsperiod

1. Om produkter inlagras efter det att avtal slutits börjar den avtalade lagringsperioden dagen efter det att det sista partiet/den sista behållaren/den sista silon inlagrats.

▼B

2. För produkter som redan har inlagrats ska den avtalade lagringsperioden börja dagen efter det att de behöriga myndigheterna mottar de uppgifter som avses i artiklarna 10.2 f och 17.2 f.

3. För olivolja ska den avtalade lagringsperioden inte börja förrän behållarna har förseglats efter provtagning.

4. Sista dagen för lagringsperioden får, i enlighet med det som avses i artiklarna 9.2 i och 16.2 f, fastställas i förordningen om inledande av anbudsförfarandet eller i förordningen om förutfastställelse av stödbeloppet.

Artikel 28

Utlagring

1. Utlagring får inledas dagen efter den sista dagen för den avtalade lagringsperioden eller från det datum som anges i förordningen om förutfastställelse av stödbeloppet respektive förordningen om inledande av anbudsförfarandet.

2. Utlagring ska omfatta hela partier eller, om den behöriga myndigheten tillåter det, mindre kvantiteter.

I enlighet med artiklarna 27.3 och 36.5 a får utlagring emellertid endast göras av förseglade kvantiteter.

3. Bestämmelser får utfärdas om att när en lagringsperiod på två månader löper ut får avtalsparten ta ut hela eller en del av en avtalad kvantitet från lagret förutsatt att det rör sig om minst fem ton per avtalspart och lagringsplats eller, om mindre än fem ton är tillgängligt, hela den avtalade kvantiteten på en lagringsplats förutsatt att produkterna inom 60 dagar efter utlagringen antingen har

a) lämnat gemenskapens tullområde i oförändrat skick,

b) nått sin bestämmelseort i oförändrat skick, i de fall som avses i artikel 36.1 i kommissionens förordning (EG) nr 800/1999 ([1]), eller

c) lagts i oförändrat skick i ett proviantlager som godkänts i enlighet med artikel 40.2 i förordning (EG) nr 800/1999.

Den avtalade lagringsperioden ska för varje enskilt parti som är avsett för export upphöra dagen före

a) dagen för utlagring, eller

b) den dag då exportdeklarationen godkänns, om produkten inte har flyttats.

([1]) EGT L 102, 17.4.1999, s. 11.

▼B

Stödbeloppet ska minskas i proportion till förkortningen av lagringsperioden med tillämpning av de dagsbelopp som ska fastställas av kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 195.2 i förordning (EG) nr 1234/2007.

Vid tillämpning av detta stycke ska, i fråga om produkter som ger rätt till ett bidrag, ett exportbevis tillhandahållas i enlighet med artiklarna 7 och 8 i förordning (EG) nr 800/1999.

I fråga om produkter som inte ger rätt till ett bidrag ska exportbevis tillhandahållas i de fall som avses i artikel 8 i förordning (EG) nr 800/1999, genom att originalet av kontrollexemplaret T 5 läggs fram i enlighet med artiklarna 912a, 912b, 912c, 912e och 912g i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 ([1]). I fält 107 på kontrollexemplaret ska numret på denna förordning anges.

Artikel 29

Anmälan om utlagring

Avtalsparten ska innan utlagring av produkter påbörjas anmäla detta till den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 36.6.

Om kravet i första stycket inte uppfylls men den behöriga myndigheten finner att tillfredsställande bevis har lagts fram inom 30 dagar efter utlagringen avseende dagen för utlagring och de berörda kvantiteterna, ska stödet minskas med 15 % och enbart betalas ut för den period för vilken avtalsparten för den behöriga myndigheten kan bevisa på ett tillfredsställande sätt att produkten har varit lagrad enligt avtalet.

Om kravet i första stycket inte uppfylls och den behöriga myndigheten inte finner att tillfredsställande bevis har lagts fram inom 30 dagar efter utlagringen avseende dagen för utlagring och de berörda kvantiteterna ska inget stöd betalas ut för det berörda avtalet och, om tillämpligt, hela säkerheten vara förverkad med avseende på det berörda avtalet.

KAPITEL V

Utbetalning av stöd

Artikel 30

Ansökningar om utbetalning av stöd

1. Stödet eller, då en förskottsutbetalning har beviljats i enlighet med artikel 31, återstoden av stödet ska utbetalas på grundval av en ansökan om utbetalning som avtalsparten ska lägga fram inom tre månader efter den avtalade lagringsperiodens utgång.

2. Om avtalsparten inte har kunnat lägga fram styrkande dokument inom tre månader, trots omedelbara försök att erhålla dem i tid, får en förlängning av tidsfristen beviljas, dock med högst totalt tre månader.

([1]) EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

▼B

3. Vid tillämpning av artikel 28.3 första stycket i denna förordning ska de bevisunderlag som krävs läggas fram inom den tidsfrist som avses i artikel 49.2, 49.4 och 49.6 i förordning (EG) nr 800/1999.

Artikel 31

Förskottsutbetalning av stödet

1. Efter 60 dagars lagring kan en enda förskottsutbetalning av stödet ske, på avtalspartens begäran, förutsatt att denne ställer en säkerhet motsvarande förskottsutbetalningen plus 10 %.

2. Förskottsutbetalningen ska inte överskrida ett stödbelopp som motsvarar en lagringsperiod på 90 dagar eller, i förekommande fall, tre månader. Den säkerhet som avses i punkt 1 ska frisläppas så snart som återstoden av stödet har utbetalats.

Artikel 32

Utbetalning av stöd

Utbetalning av stödet eller av återstoden av stödet ska ske inom 120 dagar från dagen då en ansökan om utbetalning av stödet har lämnats in, förutsatt att skyldigheterna i avtalet har fullgjorts och den slutliga kontrollen genomförts. Om en administrativ undersökning pågår ska utbetalningen emellertid inte ske förrän stödberättigandet har fastställts.

Artikel 33

Utbetalning av stöd i samband med urbening inom sektorn för nötkött

1. Om köttet har benats ur och den kvantitet som faktiskt lagras inte överskrider 67 kg urbenat kött per 100 kg av det kött med ben som har använts, ska stödet inte betalas ut.

2. Om den kvantitet som faktiskt lagras överskrider 67 kg men är mindre än 75 kg urbenat kött per 100 kilo av det kött med ben som har använts, ska stödet minskas proportionellt.

3. Om den kvantitet som faktiskt lagras är minst 75 kg urbenat kött per 100 kg av det kött med ben som har använts, ska stödbeloppet varken sänkas eller höjas.

Artikel 34

Minskning av beloppet eller annullering av utbetalningen

1. Om den kvantitet som faktiskt lagras under den avtalade lagringsperioden är mindre än den avtalade kvantiteten men minst 99 % av den kvantiteten, ska stödet betalas ut för den kvantitet som faktiskt lagras, förutom i fall av force majeure. Om den behöriga myndigheten emellertid finner att avtalsparten agerat uppsåtligt eller oaktsamt får den besluta att ytterligare minska stödet eller att inte betala ut det alls.

▼B

För griskött, nötkött, får- och getkött ska stödet betalas ut för den kvantitet som faktiskt lagras, förutsatt att denna motsvarar minst 90 % av den avtalade kvantiteten.

För olivolja ska stödet betalas ut för den kvantitet som faktiskt lagras, förutsatt att denna motsvarar minst 98 % av den avtalade kvantiteten.

För ost ska stödet betalas ut för den kvantitet som faktiskt lagras, förutsatt att denna motsvarar minst 95 % av den avtalade kvantiteten.

2. Om den kvantitet som faktiskt lagras under den avtalade lagringsperioden är mindre än vad som anges i punkt 1, men minst 80 % av den avtalade kvantiteten, ska stödet för den kvantitet som faktiskt lagras halveras, förutom i fall av force majeure. Om den behöriga myndigheten emellertid finner att avtalsparten agerat uppsåtligt eller oaktsamt får den besluta att ytterligare minska stödet eller att inte betala ut det alls.

3. Om den kvantitet som faktiskt lagras under den avtalade lagringsperioden är mindre än 80 % av den avtalade kvantiteten ska stöd inte betalas ut, förutom i fall av force majeure.

4. Om den tidsfrist som avses i artikel 25.1 överskrids med mer än 10 dagar ska stöd inte beviljas.

5. Om defekta produkter konstateras vid kontroller under lagringen eller utlagringen ska inget stöd utbetalas för de kvantiteterna. Den återstående del av partiet som fortfarande är stödberättigande ska minst motsvara den lägsta kvantitet som föreskrivs i förordningen om inledande av anbudsförfarandet eller i förordningen om förutfastställelse av stödbeloppet. Samma regler gäller om en del av ett lagerparti eller en lagerbehållare av det skälet utlagras före slutet av den kortaste lagringsperioden eller före första tillåtna datum för utlagring, om förordningen om inledande av anbudsförfarandet eller förordningen om förutfastställelse av stödbeloppet föreskriver ett sådant datum.

Defekta produkter ska inte inbegripas i beräkningen av den kvantitet som faktiskt lagras som avses i punkterna 1, 2 och 3.

6. Om avtalsparten, förutom i fall av force majeure, inte iakttar den avtalade lagringsperiodens utgång, om en sådan har fastställts i enlighet med artikel 27.4, eller den tidsfrist på två månader som anges i artikel 28.3 för den totala lagrade kvantiteten, ska varje ytterligare kalenderdag som innebär att kraven inte uppfylls medföra en minskning med 10 % av stödbeloppet för det berörda avtalet. Denna minskning ska emellertid inte överstiga 100 % av stödbeloppet.

▼B

KAPITEL VI

Meddelanden

Artikel 35

Medlemsstaternas skyldigheter att meddela kommissionen

1. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen

a) minst en gång i veckan de produkter och kvantiteter för vilka avtal har slutits under den föregående veckan, uppdelade på lagringsperiod och, där så är tillämpligt, de kvantiteter av produkter för vilka ansökningar om att sluta avtal har inlämnats,

b) följande uppgifter, senast i slutet av månaden, för den föregående månaden:

i) De kvantiteter av produkter som in- och utlagrats under månaden i fråga, eventuellt med en uppdelning i kategorier.

ii) De kvantiteter av produkter som finns i lager i slutet av månaden i fråga, eventuellt med en uppdelning i kategorier.

iii) De kvantiteter av produkter för vilka den avtalade lagringsperioden har löpt ut.

iv) De produkter och kvantiteter för vilka lagringsperioden har ändrats, samt ursprungliga och ändrade datum för utlagring, om lagringsperioden har förkortats eller förlängts i enlighet med artikel 43 d ii och 43 d iii i förordning (EG) nr 1234/2007.

2. Kommissionen ska förse medlemsstaterna med förlagor till alla typer av meddelanden.

3. Ytterligare upplysningar om meddelanden ska finnas i förordningarna om förutfastställelse av stödbeloppet och om inledande av anbudsförfarandet.

KAPITEL VII

Kontroller och påföljder

Artikel 36

Kontroller

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att bestämmelserna i denna förordning efterlevs. Åtgärderna ska omfatta fullständiga administrativa kontroller av ansökningarna om stöd, och kompletteras av kontroller på plats i enlighet med punkterna 2–8.

2. Den myndighet som ansvarar för kontrollerna ska genomföra kontroller av de produkter som inlagras enligt följande:

a) För köttprodukter – vid tidpunkten för inlagring.

b) För olivolja – innan behållarna förseglas.

▼B

c) För andra produkter – inom 30 dagar från dagen för inlagringen eller dagen för mottagandet av de uppgifter som avses i artiklarna 10.2 f eller 17.2 f för produkter som redan befinner sig i lager.

För att säkerställa att de lagrade produkterna är bidragsberättigande ska, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 26, 27.3 och punkt 5 a i denna artikel, ett representativt urval om minst 5 % av de inlagrade kvantiteterna kontrolleras fysiskt i syfte att fastställa, bland annat vad avser vikt, identifikation och varornas beskaffenhet och sammansättning, att partierna överensstämmer med vad som angivits i ansökan om att sluta avtal.

3. Den tidsfrist på 30 dagar som fastställs i punkt 2 får förlängas med 15 dagar om medlemsstaten kan lägga fram vederbörligen motiverade skäl.

4. Om det vid kontrollerna framkommer att de lagrade produkterna inte motsvarar kvalitetskraven i bilaga I ska den säkerhet som avses i artiklarna 9.2 h och 16.2 i, om en sådan har ställts, förverkas.

5. Kontrollmyndigheten ska

a) försegla produkterna per kontrakt, parti/behållare eller mindre kvantitet vid de kontroller som avses i punkt 2, eller

b) göra en oanmäld kontroll för att säkerställa att den avtalade kvantiteten finns på lagringsplatsen.

Den kontroll som avses i punkt b ska omfatta minst 10 % av avtalets totala kvantitet och vara representativ. Sådana kontroller ska omfatta en granskning av lagerbokföring enligt artikel 22.3 och bestyrkande dokumentation som t.ex. vikt- och följesedlar samt en kontroll av produkternas vikt, art och identitet, avseende minst 5 % av den kvantitet som omfattas av den oanmälda kontrollen.

6. Vid slutet av den avtalade lagringsperioden ska kontrollmyndigheten, för varje avtal och genom stickprov, kontrollera de lagrade produkternas vikt och identitet. Vid tillämpning av denna kontroll ska avtalsparten, minst fem arbetsdagar i förväg, informera den behöriga myndigheten om vilka partier/behållare som berörs, och om

a) slutet på den maximala avtalade lagringsperioden, eller

b) inledningen av utlagringen, om produkterna utlagras innan den maximala avtalade lagringsperioden har löpt ut.

Medlemsstaten får godkänna en kortare tidsfrist än fem arbetsdagar.

▼B

7. När punkt 5 a tillämpas ska, i slutet av den avtalade lagringsperioden, en kontroll genomföras av att förseglingen sitter kvar i oförstört skick. Avtalsparten ska stå för kostnaderna för försegling och hantering.

8. Prover för kontroll av produkternas kvalitet och sammansättning ska tas av företrädare för kontrollmyndigheten, eller i deras närvaro.

En fysisk kontroll av vikten ska göras i närvaro av dessa företrädare i samband med vägningen.

För att revisionsarbetet ska kunna följas upp ska all dokumentation avseende lager och bokföring och övriga dokument som kontrolleras av företrädarna stämplas eller signeras under kontrollbesöket. I de fall dataregister kontrolleras ska en kopia skrivas ut och bevaras tillsammans med övrig kontrolldokumentation.

Artikel 37

Rapportering

1. Den ansvariga kontrollmyndigheten ska upprätta en kontrollrapport för varje kontroll på plats. Rapporten ska innehålla en exakt beskrivning av vad som kontrollerats.

Rapporten ska innehålla följande uppgifter:

a) Datum och tid för kontrollens början.

b) Uppgifter om förhandsinformation.

c) Kontrollbesökets varaktighet.

d) Närvarande ansvariga personer.

e) Typ och omfattning av utförda kontroller, med uppgifter om de dokument och produkter som kontrollerats.

f) Resultat och slutsatser.

g) Huruvida någon uppföljning behövs.

Rapporten ska undertecknas av den ansvarige företrädaren och kontrasigneras av avtalsparten eller, i förekommande fall, av den som är ansvarig för driften av lagret, och ska ingå i betalningsunderlaget.

2. Om betydande oegentligheter konstateras avseende minst 5 % av de produktkvantiteter som omfattas av ett kontrollerat avtal ska kontrollen utökas till ett större prov som ska bestämmas av den ansvariga kontrollmyndigheten.

3. Den ansvariga kontrollmyndigheten ska registrera fall av bristande efterlevnad av villkoren på grundval av kriterier avseende allvarlighet, omfattning, varaktighet och upprepning som kan leda till uteslutning enligt artikel 38.1, och/eller till återbetalning av felaktigt utbetalat stöd, inklusive ränta i förekommande fall, enligt punkt 4 i den artikeln.

▼B

Artikel 38

Påföljder

1. Om en medlemsstats behöriga myndighet konstaterar att ett dokument som anbudsgivaren eller den sökande har lagt fram i syfte att erhålla rättigheter till följd av denna förordning innehåller oriktig information, och där den oriktiga informationen är avgörande för tilldelningen av denna rättighet, ska den behöriga myndigheten, under ett år från det att ett definitivt administrativt beslut har fattats om fastställande av oegentligheten, utesluta anbudsgivaren eller den sökande från förfarandet för beviljande av stöd för privat lagring av samma produkt för vilken den oriktiga informationen har lämnats.

2. Det uteslutande som avses i punkt 1 ska inte tillämpas om anbudsgivaren eller den sökande, på ett för den behöriga myndigheten tillfredsställande sätt, kan bevisa att den situation som avses i den punkten beror på force majeure eller uppenbara fel.

3. De berörda aktörerna ska återbetala felaktigt utbetalat stöd med ränta. Reglerna i artikel 73 i kommissionens förordning (EG) nr 796/2004 ([1]) ska gälla i tillämpliga delar.

4. Genomförande av administrativa påföljder och återbetalning av felaktigt utbetalda belopp enligt denna artikel ska inte påverka anmälningar om oegentligheter till kommissionen enligt kommissionens förordning (EG) nr 1848/2006 ([2]).

KAPITEL VIII

Ändringar, upphävande och slutbestämmelser

Artikel 39

Ändring av förordning (EG) nr 562/2005

Artikel 1.2 och artikel 3 i förordning (EG) nr 562/2005 ska utgå.

Artikel 40

Ändring av förordning (EG) nr 952/2006

Kapitel VIa i förordning (EG) nr 952/2006 ska utgå.

Det ska emellertid fortsätta att tillämpas för avtal som slutits under 2008 enligt det kapitel som utgått.

Artikel 41

Ändring av förordning (EG) nr 105/2008

Kapitel III i förordning (EG) nr 105/2008 ska utgå.

Det ska emellertid fortsätta att tillämpas för avtal som slutits under 2008 enligt det kapitel som utgått.

([1]) EUT L 141, 30.4.2004, s. 18.
([2]) EUT L 355, 15.12.2006, s. 56.

▼B

Artikel 42

Upphävande

Förordningarna (EEG) nr 3444/90, (EG) nr 907/2000, (EG) nr 2153/2005, (EG) nr 6/2008 och (EG) nr 85/2008 ska upphöra att gälla. De ska emellertid fortsätta att tillämpas för avtal som slutits enligt dessa upphävda förordningar före ikraftträdandet av denna förordning.

Förordning (EG) nr 2659/94 ska upphöra att gälla. ►**M1** Den ska emellertid fortsätta att tillämpas för avtal som slutits enligt denna upphävda förordning före den 1 april 2009. ◄

Förordning (EG) nr 414/2008 ska upphöra att gälla. Den ska emellertid fortsätta att tillämpas för avtal som slutits enligt denna upphävda förordning under regleringsåret 2008/09.

Artikel 43

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼B

BILAGA I

KVALITETSKRAV

Stöd ska endast beviljas för lagring av produkter av god och handelsmässig kvalitet, med ursprung i gemenskapen, och för vilka kvalitetskrav ska fastställas.

Radioaktiviteten hos de produkter som kommer i fråga för privat lagring får inte överstiga de högsta tillåtna nivåer som eventuellt kan gälla enligt gemenskapsbestämmelser. Nivån av radioaktiv kontamination ska enbart kontrolleras om situationen kräver det och endast under den tid som krävs. Kontrollernas varaktighet och omfattning ska vid behov fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 195.2 i förordning (EG) nr 1234/2007.

I. **Kött**

Stöd för privat lagring ska bara beviljas för kött som uppfyller följande kriterier:

a) Nötkött som är klassificerat enligt gemenskapens skala för klassificering av slaktkroppar, som fastställs i rådets förordning (EG) nr 1183/2006 ([1]), och som är identifierat enligt artikel 4.3 c i kommissionens förordning (EG) nr 1669/2006 ([2]).

b) Slaktkroppar av lamm som är yngre än tolv månader, och sådana styckningsdelar som kommer från djur som identifierats i enlighet med rådets förordning (EG) nr 21/2004 ([3]).

c) Det ska komma från djur som är uppfödda inom gemenskapen sedan åtminstone tre månader för nötkött och två månader för griskött och får- och getkött, och som slaktats högst tio dagar före det datum då produkterna lagras in.

d) Det ska komma från djur som fötts upp i enlighet med rådande veterinärkrav.

e) Det ska vara kontrollmärkt enligt avsnitt I i bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 ([4]).

f) Det ska inte ha några egenskaper som gör det olämpligt för lagring och senare användning.

g) Det ska inte komma från djur som nödslaktats.

h) Det ska vara färskt när det läggs i lager och fryst under den tid det hålls i lager.

II. **Ost**

1. *Grana Padano, Parmigiano Reggiano och Provolone*

Stöd för privat lagring ska endast beviljas för ostar

a) som är minst så gamla som fastställs i artikel 28 b i förordning (EG) nr 1234/2007 på den dag då den kontraktsenliga lagringen påbörjas och inte har omfattats av ett tidigare lagringskontrakt,

b) för vilka varje sats väger minst två ton,

c) som är outplånligt stämplade med

   i) ett märke utfärdat av det organ som medlemsstaten har utsett,

   ii) det nummer som identifierar fabriken som har tillverkat dem,

([1]) EUT L 214, 4.8.2006, s. 1.
([2]) EUT L 312, 11.11.2006, s. 6.
([3]) EUT L 5, 9.1.2004, s. 8.
([4]) EUT L 139, 30.4.2004, s. 55. Rättad i EUT L 226, 25.6.2004, s. 22.

▼B

iii) tillverkningsmånaden, som får anges med kod,

iv) ett särskilt lagringsmärke som ostarna förses med när de förs in i lager för att skilja dem från de ostar som inte omfattas av ett lagringskontrakt.

2. *Lagringsbeständiga ostar, Pecorino Romano, Kefalotyri och Kasseri*

Stöd för privat lagring ska endast beviljas för

a) hela ostar,

b) ostar tillverkade i gemenskapen som

i) är försedda med uppgifter (outplånliga bokstäver) om framställningsföretag samt framställningsdag och -månad (dessa uppgifter får anges med kod),

ii) har genomgått kvalitetskontroll i vilken deras klassificering efter mognad fastställs.

III. **Smör**

▼M2

Stöd för privat lagring ska endast beviljas för smör som tillverkats under den period på 28 dagar som föregår första tillämpningsdagen eller den dag då anbudet lämnades in, vid ett företag som godkänts i enlighet med punkt 1 a, b och c i del III i bilaga IV till kommissionens förordning (EU) nr 1272/2009 ([1]).

▼B

Smörförpackningen ska minst vara märkt med följande uppgifter, eventuellt i kodad form:

a) Ett nummer som identifierar fabriken och den medlemsstat där tillverkningen ägt rum.

b) Tillverkningsdatum.

c) Inlagringsdag.

d) Partinummer.

e) Ordet ”saltat” om det rör sig om sådant smör som avses i artikel 28 a ii i förordning (EG) nr 1234/2007.

f) Nettovikt.

Medlemsstaterna får föreskriva att skyldigheten att ange inlagringsdag på förpackningarna inte gäller om den lageransvariga förbinder sig att föra ett register i vilket de uppgifter som avses i första stycket förs in på inlagringsdagen.

IV. **Socker**

Socker som omfattas av ett anbud eller en ansökan ska vara

a) kristalliserat vitsocker i helt parti, i stora påsar (800 kg eller mer) och/eller i påsar om 50 kg,

b) producerat inom ramen för en kvot för det regleringsår då anbudet eller ansökan lämnas in, med undantag av vitsocker som återtagits, överförts eller erbjuds till offentlig intervention,

c) av sund, god och marknadsmässig kvalitet, jämnt rinnande och ha ett fuktinnehåll på högst 0,06 %.

([1]) EUT L 349, 29.12.2009, s. 1.

▼B

BILAGA II

SMÖR SOM LAGRAS I EN ANNAN MEDLEMSSTAT ÄN DEN DÄR DET HAR FRAMSTÄLLTS

Om smöret lagras i en annan medlemsstat än den där tillverkningen ägde rum, måste ett intyg visas upp för att lagringskontraktet ska få slutas.

Intyget ska innehålla det nummer som identifierar produktionsanläggning och tillverkningsland, tillverkningsdatum och partinummer, och en bekräftelse på att smöret har tillverkats i en godkänd anläggning som är föremål för kontroller av att smöret har framställts av grädde eller mjölk i enlighet med artikel 6.2 b och 6.2 d i förordning (EG) nr 1234/2007.

Det behöriga organet i den medlemsstat där smöret har tillverkats ska tillhandahålla intyget inom 50 dagar efter smörets inlagringsdag.

Om smöret lagras i en annan medlemsstat än den där det framställts ska lagringskontrakt slutas senast 60 dagar efter ansökans registreringsdag och i tillämpliga fall under förutsättning att det därefter bekräftas att smöret är stödberättigande i enlighet med artikel 36.2 andra stycket. Om det inte kan bekräftas att smöret är stödberättigande ska kontraktet i fråga betraktas som ogiltigt.

Om den medlemsstat där tillverkningen ägde rum har genomfört de kontroller av smörets beskaffenhet och sammansättning ska intyget innehålla resultaten av dessa kontroller och en bekräftelse på att det rör sig om smör enligt artikel 28 a i och 28 a ii i förordning (EG) nr 1234/2007. I sådana fall ska förpackningen vara förseglad med en numrerad etikett som utfärdats av det behöriga organet i den medlemsstat där tillverkningen ägde rum. På intyget ska etikettens nummer finnas angivet.

▼B

BILAGA III

RAPPORTERING AV UPPGIFTER

A. **Olivolja**

a) Senast varje onsdag ska medlemsstaterna meddela kommissionen de genomsnittspriser som den föregående veckan konstaterats på deras största representativa marknader för de olika kategorier olivolja som avses i bilaga XVI till förordning (EG) nr 1234/2007.

b) Medlemsstaterna ska senast den 31 augusti till kommissionen skicka en förhandsuppskattning av den totala produktionen olivolja och bordsoliver för det innevarande regleringsåret och en slutlig uppskattning av den totala produktionen olivolja och bordsoliver för det föregående regleringsåret.

c) Från september till maj under varje regleringsår ska medlemsstaterna senast den femtonde dagen i varje månad meddela kommissionen en månatlig uppskattning av de kvantiteter olivolja och bordsoliver som producerats från och med inledningen av det berörda regleringsåret, samt en uppdatering av den förhandsuppskattning som avses i b.

d) Medlemsstaterna ska införa det system för insamling av uppgifter som de anser lämpligast när det gäller att få in uppgifter till och sammanställa de meddelanden som avses i b och c, och ska, om så krävs, fastställa vilka skyldigheter att lämna uppgifter som gäller för de berörda olivoljeproducenterna.

e) De uppgifter som avses i punkterna a, b och c ska lämnas på de formulär som tillhandahålls av kommissionen.

f) Kommissionen får använda andra informationskällor.

B. **Nötkött**

Beräkning av det genomsnittliga marknadspriset i gemenskapen för slaktkroppar av vuxna handjur av nötkreatur, uttryckta som klass R3

a) Det genomsnittliga nationella marknadspriset för kategori A, uttryckt som klass R3, beräknat enligt artikel 3 a tredje strecksatsen i förordning (EG) nr 1669/2006.

b) Det genomsnittliga nationella marknadspriset för kategori C, uttryckt som klass R3, beräknat enligt artikel 3 a tredje strecksatsen i förordning (EG) nr 1669/2006.

c) Det genomsnittliga nationella marknadspriset för kategori A/C = det vägda genomsnittet av punkterna a och b varvid vägningen ska baseras på förhållandet mellan antalet slaktningar i varje kategori och det totala antalet nationella slaktningar i kategori A/C.

d) Det genomsnittliga marknadspriset i gemenskapen för kategori A/C = det vägda genomsnittet av punkt c varvid vägningen ska baseras på förhållandet mellan det totala antalet slaktningar i kategori A/C i varje medlemsstat och det totala antalet slaktningar i kategori A/C i gemenskapen.

▼B

BILAGA IV

VILLKOR FÖR AKTÖRER INOM OLIVOLJESEKTORN

Olivoljeaktörer ska delas in i följande kategorier:

a) En organisation för olivoljeproducenter med minst 700 producenter, när den verkar som producentorganisation och för att öka förädlingsvärdet av oliver och olivolja.

b) En producentorganisation som omfattar minst 25 % av olivoljeproducenterna eller av olivoljeproduktionen i den region där den har sitt säte.

c) En sammanslutning av producentorganisationer från flera ekonomiska regioner, som är sammansatt av minst tio sådana producentorganisationer som avses i a och b, eller ett antal organisationer som tillsammans står för minst 5 % av olivoljeproduktionen i den berörda medlemsstaten.

d) En pressningsanläggning vars installationer möjliggör framställning av minst två ton olivolja per åttatimmars arbetsdag och som under de två närmast föregående regleringsåren gett en avkastning på minst 500 ton jungfruolivolja.

e) Förpackningsföretag som inom en och samma medlemsstat har en kapacitet på minst 6 ton olja per åttatimmars arbetsdag och som under de två föregående regleringsåren tappade sammanlagt minst 500 ton olivolja.

Om en eller flera producentorganisationer eller organisationer som arbetar med att öka förädlingsvärdet av oliver och olivolja är medlemmar i en sådan organisation som avses i a i första stycket, ska de olivoljeproducenter som är grupperade på detta vis räknas individuellt vid beräkningen av minimiantalet 700 olivoljeproducenter.

Olivoljeaktörer ska inte vara behöriga om de

a) omfattas av påföljder som utdömts av de behöriga myndigheterna i samband med oegentligheter, i enlighet med förordning (EG) nr 865/2004 och förordning (EG) nr 1234/2007,

b) under regleringsåren 2002/03, 2003/04 eller 2004/05 har omfattats av påföljder på grund av överträdelse i samband med den produktionsstödordning som föreskrivs i rådets förordning nr 136/66/EEG ([1]),

▼C2

c) under regleringsåren 2002/03, 2003/04 eller 2004/05 har omfattats av påföljder på grund av överträdelse i samband finansieringen av de handlingsprogram för producentorganisationer som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1638/98 ([2]).

([1]) EGT 172, 30.9.1966, s. 3025/66.
([2]) EGT L 210, 28.7.1998, s. 32.